

בית משפט לענייני משפחה באילת

י"ס 1611-12-20 ד.נ.ד נ' ד.

מספר בקשה: 3

לפני כב' סגן הנשיא, השופט מרדכי (מוטי) לוי

מבקשת

נ.ד.נ.

באמצעות באת כוחה עו"ד עינבר לב

נגד

משיב

י.ד.

באמצעות בא כוחו עו"ד יוסף בדש

החלטה

בבקשה לפסיקת מזונות זמניים

לפני בקשה לפסיקת מזונות זמניים של בתם המשותפת של הצדדים, קטינה ילידת 21/12/2015 (להלן-הבת) ושל המבקשת עצמה, (להלן- האם).

הצדדים נישאו בנישואים אזרחיים בקפריסין ביום 18/12/2014.

עיקר טענות האם:

מזונות הבת:

1. מערכת היחסים בין הצדדים התפרסה על שתי תקופות. ראשיתה של התקופה הראשונה היא החל מחודש אוגוסט 2011 וכעבור 8 חודשים מיסדו הצדדים את יחסיהם בטקס אזרחי מצומצם.

2. המשיב (להלן-האב) ביקש בעת ההיא מהאם לחתום על הסכם ממון. האם הסכימה אך ביקשה לקבוע שככל שיוולדו לצדדים ילדים משותפים יבוטל ההסכם. האב לא הסכים. באותה עת הייתה האם תלויה כלכלית באב שכן הייתה בהסדר חובות בלשכת ההוצאה לפועל. יחד עם זאת נאלצה האם לעזוב את מגוריה עם האב והצדדים נפרדו זו מעל זה. התקופה השנייה החלה כעבור שנתיים וחצי מפרידתם עת נפגשו באקראי והחליטו לשוב ולהיות בקשר זוגי. באותה עת כבר הייתה האם במצב כלכלי משופר, הועסקה בעבודה כמנהלת מרפאת שיניים, עשתה הסבה למנהלת סניף של חברת "הוט" הוציאה רישיון נהיגה ורכשה לעצמה רכב. והאב עבד לעת ההיא כנהג מונית.

3. האם הרתה, הצדדים מכרו את בית האב ורכשו בית חדש אליו עברו כ-3 חודשים לאחר שתם השיפוץ בו.

4. לאם בת גדולה, כבת 12, מקשר זוגי קודם (להלן-הבת הנוספת). הבת הנוספת והסבתא (אם האם) עברו להתגורר עם הצדדים. מגורי הסבתא נדרשו שעה שהאם הייתה זקוקה לעזרה אותה לא קיבלה מהאב. האב היה עסוק בענייני עבודתו ובילוייו ומידי ערב היה עסוק "בהתמססלות מסמים שהובילו להתפרצויות זעם כלפי המבקשת והקטינות". כך, גם האינטימיות בחיי הזוגיות של הצדדים הלכה והתמעטה בעטיו של האב.

5. לאחרונה חל משבר חריף ביחסיהם של הצדדים אשר הוביל את האם לבקש לסיים את הקשר הזוגי עם האב. האם הבחינה בהתגברות השימוש בסמים שעושה האב לצד השימוש שהחל לעשות בסמים קשים. בעקבות עמדת האם על רצונה של האם לסיים קשר הנישואין החליטו הצדדים לפריד את מגוריהם בבית בו התגוררו באופן שהאם ושתי הקטינות תגורנה בקומה העליונה והאב יגור בקומה התחתונה עם הפרדה ביניהן.

6. האם טענה שכושר השתכרותו של האב עומד על סך של למעלה מ-13,000 ₪ על פי תלוש שכר משנת 2018. את יכולת ההשתכרות שלה העמידה האם על סך של 6,200 ₪ אותם מקבלת היא כדמי אבטלה.

7. האם העמידה את מזונות הבת על סך של 2,000 ₪ צרכים הכרחיים על פי הפירוט:

הצורך	הסכום
מזון	1,000 ₪
ביגוד והנעלה	250 ₪
מוצרי היגיינה	100 ₪
ביטוח משלים ובית מרקחת	150 ₪
ימי הולדת	100 ₪
תרבות ופנאי	200 ₪
ניידות	200 ₪
סה"כ	2,000 ₪

עוד ביקשה האם לחייב האב בהוצאות אחזקת מדור בסך 350 ₪ לחודש בעבור ארנונה, מים, חשמל, גז, טלפון, טלוויזיה. לעת הזו האם מתגוררת, כאמור, בחלק העליון של הדירה בה התגוררו הצדדים אך עתרה לכך שככל שתשכור דירה לבדה עם הבת ביקשה יחויב האב בתשלום 30% משכר הדירה אותו תשלם האם.

עוד עתרה האם לחיובו של האב ב- 70% מהוצאות החינוך של הבת וביניהם צהרון, קייטנות חוגים, הוצאות בית ספר לרבות ועד וכן לשאת ב- 70% מההוצאות הרפואיות של הבת לרבות משקפי ראייה, טיפולי שיניים, אופטומטריסט, פסיכולוג מבדקים דידיקטיים, ויטמינים, טיפול רגשי באמצעות בעלי חיים "וכיוצ"ב".

מזונות האם:

8. האם העמידה "זכותה" למזונות משקמים כהגדרתם ומהותם בפסיקה על סך של 2,500 ₪. האם לא פירטה את הוצאותיה אל מול הכנסתה החודשית ולא טרחה להסביר כיצד הגיעה לסכום הנתבע על ידה ומדוע הוא נדרש. כך, האם טענה בלאקוניות שבמהלך חייהם המשותפים פיתחה תלות כלכלית באב שמאז ומעולם שילם את רוב רובן של ההוצאות בבית ואת הוצאותיה האישיות. היא הקדישה את כולה לטובת הקמת בית עם המשיב, וגידול הקטינה, תוך הסתמכות שהמשיב לעולם ישמש עבודה משענת כלכלית.

עיקר טענות האב:

מזונות הבת:

9. הבת היא כל עולמו ולא הייתה ואין לו כוונה להתחמק ממחויבותו לזון אותה וכך יודעת אל נכון גם האם.

ביחס לחיי הזוגיות בתקופה הראשונה טען שהאם הצטרפה אליו למגורים בדירתו ברח' XXX באילת (להלן- הדירה הראשונה) בגפה. היא עזבה אחריה לבד מנושים רבים גם את בתה מהקשר הזוגי הקודם. הסכמתה לחיות עמו החניפה לו בהיותו מבוגר ממנה ב-17 שנים. הוא הציע לאם להביא למגורים עמם את הבת הנוספת והסבתא. בין הצדדים לא נערך טקס נישואין רשמי אלא יציאה משותפת עם הבררים שהכירו ביניהם לצורך חגיגת הזוגיות ביניהם. הוא אדם נאיבי ותמים שבקשתו להחתים האם על הסכם ממון נבעה מעצות שקיבל מחבריו. לאחר שסירבה האם לחתום על הסכם ממון הבין שהוא והאם "אינם רואים עין בעין את הזוגיות ביניהם, האמון נפגע והחל ריחוק רגשי אשר הוביל לפרידה. המשיב הודיע למבקשת, בצורה יפה ומכובדת, כי הם לא יכולים לגור יחדיו בדירה שלו וביקש ממנה לעזוב את דירתו אך לא לפני שהמשיב מצא למבקשת ובתה XXX דירה חלופית ודאג להעביר אליה רהיטים אשר ישמשו את המבקשת ואת בתה".

במהלך התקופה הראשונה לזוגיותם העמיד האב לאם הלוואה בסך 50,000 ₪ ומצבה בסיום התקופה הראשונה היה טוב בהרבה מראשיתה. רצונו של האב להקים לו בית ומשפחה לאחר פרידתו הראשונה מעל האם לא צלח. באותה עת היה כבר בן 45 הוא עזב את ענף הבנייה בו עבד והחל לעבוד כנהג מונית בתקווה שכך תיקרה בדרכו בת זוג. הגורל זימן לו מפגש מחודש עם האם אשר נכנסה אל מוניתו באקראי והוא "...החליט להדחיק את העבר ולנסות לפתוח עם המבקשת דף חדש". הוא הציע לאם לשוב והיפגש ולאחר פרק זמן מאז שהתראו עברו להתגורר יחדיו והאם החלה "...לדחוק במשיב להתחתן, כתנאי להביא ילד לעולם". משעה שהאם אינה יהודייה הם נישאו בנישואים אזרחיים בקפריסין.

משהרתה האם החלה "לדחוק" בו למכור את דירתו, הדירה הראשונה, ולרכוש בית קרקע. כך ביקשה ממנו הלוואה בסך 95,000 ₪ לטובת תשלום חובות ל"נושה בשוק האפור" הוא נעתר לבקשה והלווה לאותו חבר את הסך האמור.

הצדדים רכשו בית בסך 1,560,000 ₪ ברח' XXX באילת ובו התגוררו עד לפרוץ המשבר (להלן-הבית). הבית נרכש משני מקורות: סך של 700,000 ₪ יתרת הסכום שנותר בידיו ממכר הדירה הראשונה ומשכנתא בסך 860,000 ₪.

10. האב הכחיש קשר לסמים.

11. שכרו עומד על סך של כ- 14,000 ₪ לחודש והוא משלם את מלוא הוצאות אחזקת הבית. לצדדים חוב כבד לבנק בסך של כ- 210,000 ₪ שנוצר בעקבות פזרנות ובזבזנות של האם.

12. כאמור, אין הוא מתכוון להתעלם מחובתו לזון את בתו אך נטל גידולה אמור לחול על ההורים בחלקים שווים שכן האם והבת אינן יהודיות וחל בעניינה של הבת החוק לתיקון דיני משפחה (מזונות) תשי"ט-1959. קודם לחיובו בתשלום דמי מזונות על האם "לעזוב את ביתו של המשיב, עד כה מתגוררת המבקשת בביתו של המשיב, כשהוא נושא ומשלם את כל ההוצאות השוטפות של הבית, לרבות משכנתא הרובצת על הבית..." הוא מוכן לשלם מזונות בסך 1,500 ₪ "... שיחלו החל מיום עזיבתה של המבקשת את הדירה". והוא "יאות להשתתף באחזקת הדירה השכורה שבה תתגורר המבקשת בתמורה להישארות המשיב בדירתו".

מזונות האם:

13. האב מתנגד לשלם מזונות לאם. "מזונות אישה נוכרייה, אינם כמזונות אישה עברייה ומטרתם לעזור לאישה בתקופת שיקום הפרידה מבן הזוג, על מנת שתוכל להסתדר בכוחות עצמה לכשהשתקמה, יופסק תשלום המזונות" בענייננו האם הרוויחה 9,000 ₪ לחודש וזאת על מנת לזכות בכספי השיקום "ולהמשיך לחיות על חשבוננו של המשיב, כפי שעשתה זאת לאורך כל זמן היכרותם וחייהם המשותפים".

דיון והכרעה:

מזונות הבת:

14. הסעד הזמני של פסיקת מזונות זמניים נועד להבטיח את יכולת הקיום של אלו הזכאים למזונות. קביעת הסך אשר ישולם למזונות זמניים יעשה בשים לב לכך שמדובר בסעד זמני הניתן על יסוד ראיות לכאורה בלבד [רע"א 324/88 אדר נ' אדר פ"ד מב(3) 347, 351 (22/9/1988); ע"א 2398/97 אייל נ' אייל פ"ד נא(5) 608 (17/12/1997)].

15. בבואו לפסוק מזונות זמניים בית המשפט אינו נכנס לעובי הקורה ואך ברור שקביעות במסגרת פסיקת מזונות זמניים אינן מחייבות כאשר תתבררנה הראיות לגופה של התביעה [ע"א 542/68 בן סירא נ' בן סירא פ"ד כג (1) 169 (22/1/1969)].

16. האיזון הראוי לאור השיקולים הרלוונטיים אינו עוד מניעת חרפת רעב אלא שמירה על המצב הקיים כפי שהיה ערב הקרע בין הצדדים. [בר"ע (תא) 28/96 כהן נ' כהן; ע"א 187/82 אביאני נ' אביאני; בר"ע (ת"א) 20/97 זיו נ' זיו (לא פורסם)].

17. המינימום ההכרחי הנפסק עבור קטין ללא צורך בראיות עומד היום על סך שבין 1,250 ₪ ל – 1,400 ₪ ללא שהסכום כולל מדור, חינוך והוצאות חריגות ו/או הוצאות מדין צדקה [עמ"ש (תא) 20511-10-10 פלוני נ' אלמוני קטין (4/4/13)].

יחד עם זאת במספר פסקי דין מאוחרים יותר אין עוד בקביעה זו חזות הכל. בעמ"ש 1057/09 העלה כבוד השופט שנלר מבית המשפט המחוזי בתל אביב אם לא הגיעה העת להעלות את סכומי הסף העומדים על כ- 1,450 ₪ לחודש. במסגרת עמ"ש (ת"א) 46291-01-16 פלונית נ' פלוני (9/10/17) שב על תהייתו ודה פקטו העמיד דמי המזונות השוטפים המינימאליים על סך של 1,600 ₪ לחודש. כך, בעמ"ש (מרכז) 11623-07-17 ש. נ' ש. (24/6/2018) הועמדו צרכי הקטינות, להערכת ההרכב, על סך של 1,800 ₪ לחודש.

18. המבקשת לא צירפה לבקשתה ולתביעתה את מלוא הראיות לסכומים הנתבעים. תביעה למזונות היא תביעה כספית לכל דבר ועניין ויש להוכיח אותה על כל רכיביה באופן וללא השארת פתח להשערות וניחושים [תמ"ש (ת"א) 35280/00 פלונית (קטינה) ואח' נ' פלמוני (30/1/2003)]. הדברים נכונים מקל וחומר בבקשה לסעד זמני בו בית המשפט אינו נכנס לעובי הקורה אך ראוי שעל מנת שיוכל לתת החלטה (לעיתים על פי המסמכים שלפניו) ראוי שהסכומים הנתבעים יהיו מגובים בראיות.

בהעדר אסמכתאות לביסוס הצרכים הנתבעים יש להכריע על פי אומדנה על פי ניסיון החיים של שופט היושב בתוך עמו [[ע"א 93/85 שגב נ' שגב פ"ד לט (3) 822 (31/10/1985) עמ' 828]].

יובהר שהאם לא עתרה לתשלום דמי מדור שכן היא מתגוררת בבית. בשים לב למהות התיק ומהות ההחלטה לא מצאתי להידרש לאפשרות תשלום עתידית של דמי מדור כפי שעתרה האם בבקשתה.

19. בדיון מיום 21/1/2021 במסגרת צו הגנה (ה"ט 21-01-26671) טען האב בהקשר למזונות בזו הלשון: "...זה מקרה חד פעמי, זה קרה אחרי שקיבלתי מאשתי בקשה למזונות על סך 1,500 ₪, אני לא מתנגד לתת אותם, אני אותם בשמחה ללא כל ויכוח, אגב, עד אתמול נתתי 14,000 ₪, אני חושב שכל בר דעת ישמח לתת 1,500 במקום 14,000 ₪, ..." (פרוטוקול עמ' 9 ש' 4-5).

20. לאור האמור לעיל, לאור המובא לפניי לצורך קביעת מזונות זמניים על פי אומדנה, כאמור, כאשר לקחתי בחשבון את גילה של הבת, דבריו של האב בדיון האמור במסגרת צו ההגנה ובתשובתו בכתב לבקשה אני מעמיד את חובת התשלום של האב כדלקמן:

האב יישא במזונות שוטפים של הבת בסך 1,250 ₪ לחודש. קצבת המל"ל תשולם לידי האם ותצטרף לסכום המזונות.

לאור דברי האב בבית המשפט ובשים לב להליך שלפני האב ימשיך ויישא בהוצאות אחזקת הבית כפי שנהג לעשות עד כה ובכלל זה תשלום מים, חשמל, גז, וועד בית, ארנונה וכלל התשלומים אותם נהג לשלם עד כה. האב ימשיך ויישא בתשלומי המשכנתא כשחלקה של האם יקוזז ביחס לתקופה זו מכל איזון שיערך בין הצדדים בעתיד. האב ימשיך ויישולם הסכומים האמורים ישירות לספק השירות.

21. דמי המזונות השוטפים ישולמו ע"י האב ישירות לאם בכל 10 לחודש בהפקדה ישירה לחשבונה של האם. האם תעביר פרטי חשבון הבנק שלה לאב ובמקרה כזה תשלום דמי המזונות במועדם לזכות חשבון זה יחשב כתשלום תקין, ובלבד שהאם לא הודיעה לאב על שינוי בפרטי מס' החשבון או הבנק.

מבלי לגרוע מהאמור התשלום הראשון על פי החלטה זו יבוצע ביום 25/2/2021 ולאחר מכן בכל ראשון לחודש החל ביום 10/3/2021 עד החלטה אחרת.

22. דמי המזונות ישולמו החל מיום הגשת התביעה ביום 1/12/20.

23. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן ויעודכנו אחת ל-3 חודשים, ללא הפרשים רטרואקטיביים בין תקופה אחת לרעותה.

מדד הבסיס לחישוב יהיה מדד החודש בו נפסקים דמי מזונות אלה, כפי שפורסם ב-15 לחודש, טרם מתן החלטה זו והתחשיב יעשה לעומת המדד הידוע בעת עריכת תחשיב ההצמדה. מדדים שליליים לא יובאו בחשבון – לאמור דמי המזונות לא יופחתו במקרה של מדד שלילי.

24. סכומי המזונות אשר הצטברו לחובת האב מיום הגשת התביעה ישולמו על ידו ב-2 תשלומים שווים ורצופים שהראשון בהם יחד עם התשלום הראשון למזונות על פי החלטה זו, 25/2/2021.

25. סכומים שהאב שילם על חשבון המזונות בכסף מיום הגשת התביעה כנגד קבלות ו/או אסמכתאות יוכלו להיות מקוזזים על ידו.

26. בנוסף לדמי המזונות וכחלק מהם ישתתף האב בתשלום מחצית עלות הביטוח הרפואי בקופת חולים בו מבוטחת הבת ובמחצית הוצאות רפואיות חריגות שאינן מכוסות על ידי הביטוח הרפואי בו מבוטחת הבת. באמירה הוצאות רפואיות חריגות נכללות גם הוצאות לטיפול אורתודנטי ו/או טיפול שיניים, רכישת משקפי ראייה, אבחונים (על פי דרישה

מפורשת של גורם מוסמך במערכת החינוך), טיפולים רגשיים על פי קביעה מפורשת של גורם מקצועי מוכר ובתיאום עם האב מראש. תשלומים אלו יהיו בקיזוז כל סכום שמתקבל אצל האם, ככל שמתקבל מכל רשות. האם נדרשת למצות הזכויות אל מול הרשויות ולעדכן האב.

כמו כן, ישתתף האב בתשלום מחצית עלויות הוצאות חינוך של הבת, לרבות צהרון, וועד גן/ בית ספר, קייטנה של מחזור אחד בחופשת הקיץ בעלות מתנ"ס או הרשות המקומית, חוג בשנה, הוצאות ציוד לגן/בית הספר טיפולים נדרשים על פי אבחון כדוגמת שחייה טיפולית או רכיבה טיפולית בקיזוז כל סכום שמתקבל אצל האם, ככל שמתקבל מכל רשות. האם נדרשת למצות הזכויות אל מול הרשויות ולעדכן האב.

27. סכום שלא שולם במועדו יישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק בין היום שנועד לתשלום לבין הפירעון המלא בפועל.

28. דמי מזונות אלו נפסקים במסגרת תיק י"ס ויעמדו בתוקפם עד 60 יום לאחר סגירת תיק י"ס ככל שלא יגיעו הצדדים להסדר במסגרת תיק זה.

מזונות האם:

29. כאמור, האם לא פירטה ולא הסבירה כיצד הגיעה לסכום של 2,500 ₪ אותם תבעה לעצמה. כך, התעלמה האם מהצורך לפרט את הוצאותיה כדי ללמוד על עצם חיובו של האב במזונות משקמים. די בכך כדי לדחות את בקשתה.

מזונות משקמים אינם דבר הניתן באופן אוטומטי ורק בשל העלאת טענה מהותית ומטרתם של מזונות משקמים הוא **"...לתת לבן הזוג שנתמך כלכלית במהלך הקשר תקופת התאוששות קצרה, שתאפשר לו להתכונן לחיים עצמאיים ובלתי תלויים"** [שחר ליפשיץ **הידועים בציבור בראי התיאוריה האזרחית של דיני משפחה** (2005) עמ' 165, וכן שם עמ' 167]. כאמור משעה שלא הונחה תשתית ראייתית כלשהי לצורך מהות התביעה אינה ברורה.

30. האם ביססה את בקשתה למזונות משקמים על שני היבטים: האחד, בהתייחס לחיי הזוגיות בטענה שלמעשה הקדישה את עצמה לגידול הבת וניהול הבית. ראוי היה שטענה זו לא תעלה משעלטה משעה שהאם עבדה עד לפני מספר חודשים, עד לעת שפוטרה מהעבודה כטענתה או שהתפטרה מעבודתה כטענת האב. כך, לא ברור מה ראתה האם קשר בין העובדה שהתמסרה לגידול הבת אל מול מזונות משקמים שעה שבעבודה שימשה כמנהלת מרפאה והשתכרה סך של כ- 9,000 ₪ לחודש.

הטעם השני הוא בהתבססה על "זכות" הקיימת לה מעצם היותה, לכאורה, ידועה בציבור משעה שנישאו הצדדים בנישואים אזרחיים בקפריסין. האם ביססה את זכותה למזונות

זמניים על עיקרון תום הלב והפנתה להלכת פלונית (רע"א 8256/99) מפי כב' הנשיא ברק. בפסקה 15 לפסק דין בעניין פלונית נקבע "חובה זו אינה נגזרת מ-"סטטוס" של ידועים בציבור, שכן סטטוס זה אינו מוכר בישראל... חובה זו נגזרת מהמשמעות האזרחית שבית המשפט נותן למערכת היחסים העובדתית שבין הצדדים... אכן, אם בתי המשפט מפעילים דוקטרינות אזרחיות לקביעת שיתוף נכסים בין ידועים בציבור, אין כל סיבה שלא להפעיל דוקטרינות אלה גם לעניין חובת המזונות" ובסעיף 31 נקבע "בכל הנוגע לתשלום מזונות לאחר פרידה יש דמיון רב בין בני זוג, אזרחי הארץ ותושביה שנישאו בנישואין אזרחיים מחוץ לישראל לבין ידועים בציבור... בשני המקרים מוטלת חובת המזונות מכוח הסכם ולא מכוח סטטוס... בשני המקרים בהיעדר הסכם מזונות מפורש, יבוא הסדר הנגזר מתום הלב... במקרים של ידועים בציבור, תום הלב נגזר מהסכמת הצדדים לקשר של ידועים בציבור..." (רע"א 8256/99 פלונית נ' פלוני פ"ד נח(2) 213).

31. יתכן ובסופו של יום תהא האם זכאית למזונות משקמים. לעת הזו האם משתכרת, היא מתגוררת בבית שאת הוצאותיו משלם האב. אין בשלב של הסעד הזמני, כאמור, להיכנס לעובי הקורה, מקל וחומר שאין לפני נתונים המחייבים התערבות לצורך פסיקת מזונות משקמים. כך, אף בשים לב להחלטתי לעיל בעניין מזונות הבת בה הוריתי שהאב ימשיך ויישא בכלל הוצאות אחזקת הבית.

32. לאור האמור לעת הזו נחה דעתי שדין בקשתה של האם למזונות משקמים כסעד זמני, להידחות וכך אני מורה.

33. מתיר פרסום ההחלטה בהשמטת פרטים מזהים.

ניתנה היום, ח' אדר תשפ"א, 20 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

חתימה